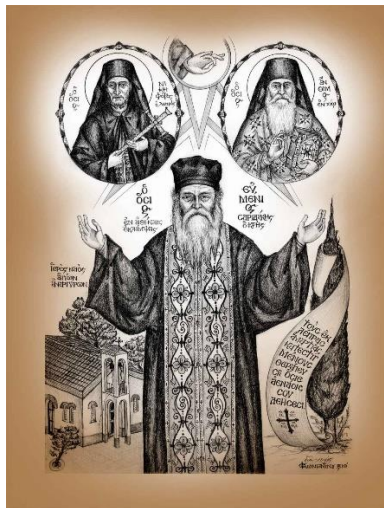

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΙ ΟΙΚΟΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΕΥΜΕΝΙΟΝ
ΤΟΝ ΚΡΗΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΚΛΑΜΨΑΝΤΑ

Ἀθῆναι 2022

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΙ ΟΙΚΟΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΕΥΜΕΝΙΟΝ
ΤΟΝ ΚΡΗΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΚΚΛΑΜΨΑΝΤΑ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ ΚΓ΄ Μαΐου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἀνεξίκακον, ἡσύχιον, ἐχέφρονα,
ἀπλοῦν τε πρᾶον, ταπεινὸν καὶ εὐσυμπάθητον,
εὐλαβῆ ἱερομόναχον, μελιρρύτοις
ἀνυμνήσωμεν ᾠδαῖς, ὡς ἀπλανέστατον
κατευθύντορα πιστῶν πρὸς βίον κρείττονα,
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, μάκαρ Εὐμένιε.

Οἱ Οἴκοι.

Ἄνθρωπος οὐρανόφρων
καὶ ἰσάγγελος ὄφθης,
Εὐμένιε, ἀρτίως ἐν κόσμῳ, (ἐκ γ΄)
Λοιμωδῶν Νόσων στῦλε λαμπρὴ
τοῦ Νοσοκομείου καὶ πιστῶν ἄριστε
ἰθύντορ πρὸς τελείωσιν·
διὸ σοὶ ἐκβοῶμεν ταῦτα·

Χαῖρε, τῆς Κρήτης ὁ θεῖος γόνος·
χαῖρε, ἀγάπης ἀστράπτων λύχνος.

Χαῖρε, Νικηφόρου ἀγώνων ὁμόζηλε·
χαῖρε, φιλαρέτου βιώσεως πρόμαχε.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον θεοσδότων δωρεῶν·
χαῖρε, ῥόδον εὐωδέστατον συμπαθείας τῶν λεπρῶν.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὸν λαὸν ὁ εὐφράνας·
χαῖρε, τῶν χριστωνύμων τὴν πληθὺν ὁ στηρίξας.

Χαῖρε, ἡθῶν ἀμέμπτων κειμήλιον·
χαῖρε, σεπτὸν τῆς χάριτος ἔσοπτρον.

Χαῖρε, πιστῶν ἀπλανῆς ποδηγέτης
χαῖρε, ἡμῶν πρὸς τὸν Κτίστην μεσίτης·

Χαίροις, μάκαρ Εὐμένιε.

Βλάστημα τῆς ἀσῆμου
Ἐθιάς κώμης, πάτερ
Εὐμένιε, νῦν σεμνυνομένης
τοῖς σπαργάνοις σου, πάτερ, αὐτὴν
σοῦ τῇ ἰσαγγέλῳ ἀγωγῇ ἔδειξας
καὶ πλήθει θαυμασίων σου
διάσημον, ἀεὶ ὁ ψάλλων·

Ἄλληλούϊα.

Γόνε τῆς νήσου Κρήτης
εὐανθές, θεοφόρε
Εὐμένιε, ἐξήνθησας ῥόδα
ἀγωγῆς ἀκραιφνοῦς, προσευχῆς
καὶ διακονίας τῶν λεπρῶν, στίγματα
ἧς ἐν σαρκίῳ ἔφερες,
πανόσιε· διὸ βοῶμεν·

Χαῖρε, ὀσφράδιον ἐγκρατείας·
χαῖρε, μυράλειπτρον ἀπαθείας.

Χαῖρε, εὐθαλέστατον ἔρνος ἀσκήσεως·
χαῖρε, τιμαλφέστατον σκεῦος συνέσεως.

Χαῖρε, ὅτι στῦλος ἄσειστος ἀνεδείχθης ἀρετῶν·
χαῖρε, ὅτι φάρος πάμφωτος ὄφθης πόνων ἱερῶν·

Χαῖρε, ὁ προσελκύσας Παρακλήτου τὴν χάριν·
χαῖρε, ὁ καταδείξας τῆς καρδίας σου ῥῶσιν.

Χαῖρε, ῥεόντων πάντων ὑπέριτος·
χαῖρε, παμφώτων δόμων ὁ ἔνοικος.

Χαῖρε, κανὼν προσφορᾶς πρὸς νοσοῦντας·
χαῖρε, εἰκὼν ἀγωγῆς πρὸς ἀλγοῦντας·

Χαίροις, μάκαρ Εὐμένιε.

Δύναμιν δεδεγμένος
οὐρανόθεν ἐκ χρόνων,
Εὐμένιε, τῶν νεανικῶν σου

πρὸς Ἁγίου Νικήτα Μονὴν
βήματά σου, πάτερ, εὐλαβῶς ἴθυνας,
ἐν ἧ σεμνῶς ἀσκούμενος
ἐκάστοτε Θεῷ ἐβόας·

Ἀλληλούϊα.

Ἐνθεε πάτερ, θείων
δωρεῶν ἠξιώθης,
Εὐμένιε σεπτέ, ὡς πυξίον
πρὸς ἠγούμενον ὑπακοῆς
Μάνδρας μετανοίας σου, ἐν ἧ κλίμακα
ἀνῆλθες ὀσιότητος,
πανόλβιε πρὸς ὄν βοῶμεν·

Χαῖρε, ἀζύγων ἡ κοσμιότης·
χαῖρε, ὀσίων ἡ ὠραιότης.

Χαῖρε, ὁ διώξας εὐχαῖς σου δαιμόνιον·
χαῖρε, ὁ εὐφράνας σοῖς πόνοις τὸν Ὑψιστον.

Χαῖρε, σάλπιγξ ἡ μεγάφωνος τῆς δυνάμεως Χριστοῦ·
χαῖρε, σύριγξ ἡ ἠδύμολπος καταπτώσεως ἐχθροῦ.

Χαῖρε, φέγγος τὴν νῆσον τῶν Κρητῶν καταυγάζον·
χαῖρε, στῦλος τὸν δῆμον κλονουμένων στηρίζων.

Χαῖρε, φωστὴρ λαμπρὸς ἀγαθότητος·
χαῖρε, λαμπτήρ πιστῶν νουθετήσεως.

Χαῖρε, ἀσπίς κατ' ἐσμοῦ δαιμονίων·
χαῖρε, κρηπίς οὐρανίων χαρίτων·

Χαίροις, μάκαρ Εὐμένιε.

Ζήλω πεπληρωμένος
οὐρανίῳ εἰσῆλθες,
Εὐμένιε, εἰς ἱερωσύνην,
ἦν ἐν Μάνδρα Καλυβιανῆς
Τιμοθέου, μάκαρ, ἐκ χειρῶν ἔλαβες,
τῆς Κρήτης ἀρχιποίμενος,
ἐν ἄκρα ταπεινώσει ψάλλων·

Ἀλληλούϊα.

Ἦσκησας θεαρέστως
 Κουδουμᾶ ἐν Σεμνείῳ,
 Εὐμένιε, ἐν ᾧ ἀπηλλάγης
 ἐπηρείας παγκάκου ἐχθροῦ
 δι' εὐχῶν συντόνων σου, σεπτῆ χάριτι
 αὐτοῦ ὁσίων, πάντιμε,
 πρὸς ὃν πανευλαβῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, τὸ εὐχος Ἀστερουσίων·
 χαῖρε, τὸ μένος τῶν δαμονίων.

Χαῖρε, ὁ στρουθὸς Κουδουμᾶ ὁ φιλέρημος·
 χαῖρε, ὁ φρουρὸς σὲ τιμώντων ὁ ἄγρυπνος.

Χαῖρε, ὄρμος ἀκλυδώνιστος ἐν πελάγει Λυβικῶ·
 χαῖρε, στῦλος Θείας Χάριτος ἐν Σεμνείῳ ἱερῶ.

Χαῖρε, ὁ καταισχύνας περνιστὴν τὸν ἀρχαῖον·
 χαῖρε, ὁ κατευφράνας ἀσκουμένων τὸν δῆμον.

Χαῖρε, Κρητῶν ὁσίων ἀπαύγασμα·
 χαῖρε, λαμπρῶν ἀγώνων φρυκτώρημα.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐσεβοῦντες σκιρτῶσι·
 χαῖρε, πρὸς ὃν οὗτοι πίστει βοῶσι·

Χαίροις, μάκαρ Εὐμένιε.

Θραύσας τοῦ μισοκάλου
 τὴν ἰσχὺν σῆ ἀσκήσει,
 Εὐμένιε, ἡσθένησας, οἴμοι,
 ἐκ τῆς λέπρας, ὀφθείσης πηγὴν
 καθαγιασμοῦ σου, θαυμαστὲ ὅσιε,
 ἦν ἀγογγύστως ἤνεγκας
 ὡς δῶρον τοῦ Θεοῦ καὶ ἦδες·

Ἀλληλούϊα.

Ἦθυνας βήματά σου
 πρὸς τὸ νοσοκομεῖον,
 Εὐμένιε, ταχὺ νοσημάτων
 λοιμωδῶν, ἐν ᾧ θείῳ λεπρῶ,
 πάνυ Νικηφόρῳ, ἱερεῦ ἔνθεε,
 ἐκθύμως ὑπηρέτησας,
 καὶ ἔπιθες λεπρούς βοᾶν σοι·

Χαῖρε, ἡ σάλπιγξ τῆς συμπαθείας·
χαῖρε, ὁ ὄρηξ θεοσεβείας.

Χαῖρε, προσφορᾶς πρὸς ἀλγοῦντας ὁ χεῖμαρῶος·
χαῖρε, καθαρᾶς βιοτῆς λύχνος πάμφωτος.

Χαῖρε, ὅτι ἀντιλήψει σου ἀνεκούφισας λεπρούς·
χαῖρε, ὅτι Θεῖα Χάριτι πόνους ἤλασας φρικτούς.

Χαῖρε, ὅτι ἐδείχθης τῆς ἀγάπης λυχνία·
χαῖρε, ὅτι ἐγένου τοῖς νοσοῦσι θυσία.

Χαῖρε, ἡὼς αὐλοῦ λαμπρότητος·
χαῖρε, φωτὸς δοχεῖον τῆς χάριτος.

Χαῖρε, πνοὴ ἀνιάτως νοσοῦντων·
χαῖρε, στοργὴ τῶν ἐν κλίναις κειμένων·

Χαίροις, μάκαρ Εὐμένιε.

Κόποις σου νυχθημέροις
τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων,
Εὐμένιε, τοῦ νοσοκομείου
ἐπεράτωσας, πάτερ, Ναόν,
ἐν ᾧ ἱερούργεις ταπεινῶς, ὅσιε,
καθαρισάντων λέπραν σου
τῇ χάριτι Θεοῦ, ἜϞ ἦδες·

Ἀλληλούϊα.

Λάμπων δι' ἐγκρατείας,
τῆς ἀγάπης τῆς θείας,
Εὐμένιε, ἐδέξω τὴν φλόγα
τῆς πατρότητος πνευματικῆς
εὐσεβῶν σπευδόντων ταῖς νουθεσίαις σου
καὶ σοὶ οἰκούση χάριτι,
ὧν ἠνοιξας τὰ χεῖλη ψάλλειν·

Χαῖρε, ποιμένων ἡ ὠραιότης·
χαῖρε, πατέρων ἡ κοσμιότης.

Χαῖρε, ἰθυντῆρ τῶν πιστῶν ἀπλανέστατος·
χαῖρε, ὁ σβεστήρ ἐπηρείας τοῦ δαίμονος.

Χαῖρε, κῆρυξ διαπρύσιος συμπαθείας τῶν λεπρῶν·
χαῖρε, μάστιγξ ἀκατάβλητος τῶν ἐχθρῶν τῶν νοητῶν.

Χαῖρε, ὁ θεραπεύων τῶν σπευδόντων σοι ἄλγη·
χαῖρε, ὁ καταστέλλων τὰ χαμαίζηλα πάθη.

Χαῖρε, ἀμνῶν ποιμὴν ὁ φιλόστοργος·
χαῖρε, κλεινῶν ὀσίων ὁμόστεφος.

Χαῖρε, ἐχθρῶν ἐλατὴρ ἀοράτων·
χαῖρε, πιστῶν βοηθὸς τρυχομένων·

Χαίροις, μάκαρ Εὐμένιε.

Μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ
τοῦ Χριστοῦ ἄχρι τέλους,
Εὐμένιε, ἐδραῖος ἐδείχθης
τῶν παθῶν τοῦ Ἰὼβ μιμητής,
φέρων ἀγογγύστως νόσων σου στίγματα
ὡς δῶρα ἐπουράνια·
διὸ καὶ καθ' ἐκάστην ἡδεις·

Ἀλληλούϊα.

Νέον ἄστρον ἐφάνης
τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
Εὐμένιε, ὁ σὺν Νικηφόρῳ
καὶ Ἀνθίμῳ σεπτῶ κατοικῶν
ἐν αὐλαῖς Κυρίου καὶ παθῶν ζόφωσιν
διώκων ἰκεσίαις σου
σὺν τούτοις ἐκ τῶν σοὶ βοώντων·

Χαῖρε, ἀπλότητος ἐκμαγεῖον·
χαῖρε, χρηστότητος τὸ ταμεῖον.

Χαῖρε, ἐγκρατείας νεόδμητον οἶκημα·
χαῖρε, Ἐκκλησίας θεόσδοτον τίμημα.

Χαῖρε, κέρας ταπεινώσεως καὶ εὐχῆς καρδιακῆς·
χαῖρε, γέρας θεοδώρητον ἐν δεινοῖς ὑπομονῆς.

Χαῖρε, δεδοξασμένε ἀρετῆς ὑψηλῆτος·
χαῖρε, λελεμπρουσμένε Κρητονήσου κοσμηῆτορ.

Χαῖρε, πηγὴ χαρὰν ἀναβλύζουσα·
χαῖρε, στακτὴ ψυχὰς κατευφραίνουσα.

Χαῖρε, βροτοῖς ὁ παρέχων ἀγάπην·
χαῖρε, πιστοῖς νέμων ἄνωθεν χάριν·

Χαίροις, μάκαρ Εὐμένιε.

Εένων θαυμάτων πέλεις
αὐτουργὸς ὡς Κυρίῳ
εὐάρεστος, Εὐμένιε μάκαρ,
Ἦν ἐδόξασας σῆ προσφορᾶ
λογικὴν πρὸς ποιμνὴν τὴν Αὐτοῦ, Ἦσιε,
καὶ προσευχαῖς ἀπαύστοις σου,
ἀείποτε ὁ πίστει ψάλλων·

Ἀλληλούϊα.

Ἦλος ἡγιασμένος
ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις,
Εὐμένιε τρισμάκαρ, ἐπώφθης,
ἐν Ἀθήναις ὡς πνευματικὸς
ἀπλανὴς καὶ πάντων ἀρωγὸς πρόθυμος
λεπρῶν· διὸ ἀγάμενοι
τὸν βίον σου τρανῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, ὁ παύων τὰς ἀλγηδόνας·
χαῖρε, καθαίρων τὰς σηπεδόνας.

Χαῖρε, ποταμὸς Παρακλήτου ἀστείρευτος·
χαῖρε, ὁ κρουνὸς ἰαμάτων ὁ ἄφθονος.

Χαῖρε, ὅτι χάριν εἴληφας δαψιλῶς θαυματουργεῖν·
χαῖρε, ὅτι τρίβον ἤνυσας ἀγογγύστως τὴν στενήν.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων ὁ χορείας στηρίζων·
χαῖρε, ὁ τῶν Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς συγχορεύων.

Χαῖρε, πυξὶς βροτείου συστήματος·
χαῖρε, ἀκτὶς ἀγάπης τοῦ Κτίσαντος.

Χαῖρε, ἡθῶν ἀγαθῶν φυτοκόμος·
χαῖρε, παθῶν χαλεπῶν ῥιζοτόμος·

Χαίροις, μάκαρ Εὐμένιε.

Πλήρης χαρᾶς ὁ δῆμος
εὐσεβῶν μεγαλύνει,
Εὐμένιε, σὸν ἄμειπτον βίον
καὶ θαυμάτων σου χάριν πολλήν,
ἦν ὡς ταπεινόφρων ἱερεὺς ἔλαβες

ὡς πόνων ἀντιμίσιον
ἀόκνων σου, Χριστῷ ὁ ψάλλων

Ἀλληλούϊα.

Ρεύμασι σῶν δακρῦων
τὰς πληγὰς Νικηφόρου,
λεπροῦ ὀσίου ὁ ἀποπλύνας,
ἠξιώθης σαφῶς σὺν αὐτῷ
τὰ ἡμῶν ἐκπλύνειν πάθη, Εὐμένιε,
τῶν πίστει προσιόντων σοι
καὶ πίστει ἀκλινεῖ βρωόντων

Χαῖρε, ὁ χεῖμαρῶς τῶν δακρῦων
χαῖρε, ὁ πρόβολος τῶν ὀσίων.

Χαῖρε, λοιμικῶν νόσων θεραπευτήριον
χαῖρε, ἀλγεινῶν πόνων ἀλεξιτήριον.

Χαῖρε, ῥεῖθρον τὸ νεόρῳτον νάματος τοῦ μυστικοῦ
χαῖρε, βάθρον ἀδιάσειστον ἔρωτος τοῦ θεϊκοῦ.

Χαῖρε, ὁ καταρδεύσας τὰς ψυχὰς εὐσεβούντων
χαῖρε, ὁ κατευφράνας τοὺς χοροὺς τῶν ἀλγούντων.

Χαῖρε, κρουνὸς νοσοῦντων ἰάσεως
χαῖρε, ψαλμὸς Κυρίου δυνάμεως.

Χαῖρε, τὸ φρέαρ χαρὰν ἀναβλύζων
χαῖρε, τὸ ἔαρ ψυχὰς καθιδύνων

Χαίροις, μάκαρ Εὐμένιε.

Στέφανον ἀφθαρσίας
ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος,
Εὐμένιε σὺν τῷ Νικηφόρῳ
τῷ λεπρῷ, οὗ σαρκίου πληγὰς
ἄχρι τέλους. ἀσκητὰ, ἔπλυνες,
οἰκήτωρ πόλου πέφηνας
φωναῖς μελισταγέσι ψάλλων

Ἀλληλούϊα.

Τεῖχος Θεοῦ ἀγάπης,
ταπεινώσεως βάθρον,
ἀπλότητος κρηπίς καὶ δοχεῖον

ἀρετῶν διαυγῆς πεφηνῶς
 ἔλαβες θαυμάτων χάριν, Εὐμένιε·
 διὸ σὲ μακαρίζοντες
 βοῶμέν σοι ἐν κατανύξει·

Χαῖρε, τὸ ἔρνος τῆς ἀπαθείας·
 χαῖρε, ὁ αἶνος τῆς συμπαθείας.

Χαῖρε, ὁ κρατῆρ, ὁ κιρνῶν τὰ ἰάματα·
 χαῖρε, ὁ φωστήρ, ὁ δεικνὺς πόλου δώματα.

Χαῖρε, δρόσος νεοστάλακτος ἀναψύχουσα βροτούς·
 χαῖρε, πύργος ὁ νεόδημος, πυργηρῶν πιστῶν χορούς.

Χαῖρε, ὁ ἰσαγγέλως ἐν Ἀθήναις βιώσας·
 χαῖρε, ὁ θεαρέστως τὸν σὸν βίον τελέσας.

Χαῖρε, πολλῶν νοσοῦντων ἢ ἴασις·
 χαῖρε, ψυχῶν ἡμῶν ἀγαλλίασις·

Χαῖρε, φωτὸς τοῦ ἀστέκτου θεάμων·
 χαῖρε, κρουνὸς θεοσδότων ναμάτων.

Χαίροις, μάκαρ Εὐμένιε.

Υμνοὶς καὶ μελωδίαις
 σὴν πανέορτον μνήμην
 γεραίρομεν, Εὐμένιε μάκαρ,
 ὁ ἐν Κρήτῃ καὶ Ἄστει Κλεινῷ
 κατευαρεστήσας ἱεροῖς σκάμμασιν
 τῷ μόνῳ Παντοκράτορι,
 Ὡ πάντες εὐλαβῶς βοῶμεν·
 Ἀλληλούϊα.

Φέγγει διακονίας
 σῆς πρὸς πάντας νοσοῦντας,
 Εὐμένιε, σῆς ποδηγεσίας
 εὐσεβῶν σοὶ σπευδόντων ψυχῶν
 καὶ σῶν θαυμασίων ἄρτι κατηύγασας
 τοὺς ἀνυμνοῦντας πόνους σου
 συντόνους καὶ πιστῶς βοῶντας·

Χαῖρε, ὁ φάρος διακονίας·
 χαῖρε, ὁ κῆπος τῆς ἰατρείας.

Χαῖρε, ὁ ἀπαύστως ἐν βίῳ ἀσκούμενος·
χαῖρε, ἀενάως πιστοὺς ὁ ῥωννύμενος.

Χαῖρε, ὅτι κατεφώτισας τὴν ἀγέλην Ἀθηνῶν·
χαῖρε, ὅτι κατηγάϊσας τὴν ὁμήγουριν πιστῶν.

Χαῖρε, ὁ διαλύσας τῶν παθῶν σκοτομήνην·
χαῖρε, ὁ θεραπεύσας τὴν ἀνίατον λύμην.

Χαῖρε, καμνόντων αἴγλη θεόσδοτος·
χαῖρε, νοσοῦντων φέγγος ἰάσεως.

Χαῖρε, φωτὸς κοινωνὲ τοῦ αὐλοῦ·
χαῖρε, λαμπρὸς κληρονόμος τοῦ πόλου.

Χαίροις, μάκαρ Εὐμένιε.

Χαῖρε, ὁ τοῦ Κυρίου
εὐμενῶς καθ' ἑκάστην
δεόμενος, Εὐμένιε μάκαρ,
ὑπὲρ πάντων προσφύγων τῶν σῶν
καὶ τῶν εὐφημούντων μελιχρῶς σκάμματα
ἀσκητικά σου, ὅσιε,
ἀπαύστως ὁ ἐκ βάθους ψάλλων·

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντες εὐγνωμόνως
σὴν ὑπέρτιμον μνήμην,
Εὐμένιε, τιμῶμεν σοὺς πόνους
πρὸς τελείωσιν τῆς ἀρετῆς
καὶ διακονίαν ταπεινήν, πάντιμε,
τῶν ἀσθενῶν, ὧν ἤνοιγες
τὰ χεῖλη ἐν χαρᾷ βοᾶν σοι·

Χαῖρε, τὸν ἄσμα τῶν σωζομένων·
χαῖρε, τὸ τραῦμα τῶν δαιμονίων.

Χαῖρε, παναρμόνιον ὄργανον νήψεως·
χαῖρε, οὐρανόσταλτον φῶς ταπεινώσεως.

Χαῖρε, ὕμνος μελιστάλακτος ἀντιλήψεως λεπρῶν.
χαῖρε, στῦλος τῆς στηριξέως κλονουμένων εὐσεβῶν.

Χαῖρε, διακονίας ἀσθενούντων ἡ βᾶσις·
χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ἡ νεόφωτος φαῦσις.

Χαῖρε, λουτὴρ Χριστοῦ ἀγαπήσεως
χαῖρε, σβεστήρ ἐχθίστου τῆς μήνιος.

Χαῖρε, διάκοσμος τῆς Ἐκκλησίας
χαῖρε, ὁ σάπφειρος διακονίας

Χαίροις, μάκαρ Εὐμένιε.

Ω Εὐμένιε πάτερ,
συμπαθείας ἀκρότης
πρὸς πάντας ἀλγεινῶς ἀσθενοῦντας, **(ἐκ γ')**
ὁ δοξάσας ἀσκήσει Θεὸν
καὶ ποδηγεσία τοῦ λαοῦ, πάρεχε
ἐξ ὕψους ῥῶσιν ἅπασιν
καὶ δύναμιν τοῖς ἐκβοῶσιν

Ἀλληλούϊα.

Καὶ αὖθις τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἀνεξίκακον, ἡσύχιον, ἐχέφρονα,
ἀπλοῦν τε πρᾶον, ταπεινὸν καὶ εὐσυμπάθητον,
εὐλαβῆ ἱερομόναχον, μελιρῥύτοις
ἀνυμνήσωμεν ᾠδαῖς, ὡς ἀπλανέστατον
κατευθύντορα πιστῶν πρὸς βίον κρείττονα,
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, μάκαρ Εὐμένιε.

Δίστιχον.

**Χαίροις, Εὐμένιε, σὺν τῷ Μακαρίῳ
καὶ Γεωργίῳ, ἔκραξε Χαραλάμπης.**

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑ

ΤΩ ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ ΘΕΩ ΗΜΩΝ

Ἀριθμ. Καταλ. X 193 /24 - 2 -22